

"สุโย ปุญฺญสฺ อจฺจโย การสั่งสมบุญ นำสุขมาให้ "

คนบุญ + คนบาป

ปาณาติปาตา เวรมณี

คนบาปยิงนกตกปลา สนุกเฮฮา ทั้งมวยทั้งม้าว่าสนุก
คนบุญเลี้ยงนกเลี้ยงปลา มีเมตตาสนุกยิ่ง

แท้จริงมันเป็นทุกข์ทรมาน. ในทุกสิ่ง
เลี้ยงหมา เลี้ยงแมว เลี้ยงลิงพบแต่สิ่งสนุกสนาน..

อทินนาทานา เวรมณี

คนบาปลักปล้นฆ่าเขา สนุกไม่เขานะท่าน
คนบุญทำบุญไม่ขาด พบแต่ความฉลาดฉลาดงาน

คนอื่นฉิบหายไม่สำคัญ คิดว่าเป็นความหวานของหัวใจ
ร่ำรวยเงินทองกองบาน ไม่อึดคัดขอทานเขากิน

กาเมสุมิฉฉารา เวรมณี

คนบาปข่มขืนแล้วฆ่า ไม่ว่าจะนุษย์หมาหน้าไหน
คนบุญรักลูกรักเมีย ไม่เสียทางกามพิศพิศ

คิดว่าชีวิตมีกำไร นั่นแหละคือไฟเผาชีวิต
อยู่กับลูกกับเมียเป็นอาฉิน มีศีลมีธรรมประจำใจ

มูสาวาทา เวรมณี

คนบาปโกหกต่อแผลคิดว่ากูแน่เข้าขั้น
คนบุญพูดจาไพเราะ เสนาะแก้วหูสดใส

เที่ยวหลอกคนอื่นอยู่ทั้งวัน คิดว่าชีวิตมีกำไร..
ร้องเพลงไพเราะจับใจได้เป็นโฆษกเสียงทอง

สุราเมรัยมัชฌมาทฎฐานา เวรมณี

คนบาปดื่มเหล้าสูบบุหรี่ กัญชาแลบลิ่น
คนบาปจิ้งจั่ง ถูกความโศกเศร้าเผาผลาญ
คนบุญหลีกเลี่ยงเหล้าเหล้าฝิ่นกัญชา หลีกขบ้ำไม่เกี่ยวไม่ข้อง
คนบุญฉลาดหลักแหลมยิ้มแย้มแจ่มใสเต็มใบหน้า

ถูปล้างกเงิน เดินโซเซเพลนคิดว่ากูได้ขึ้นวิมาน..
ชีวิตไม่เคยสำราญ พบแต่ความทุกข์ทรมานทั้งกายใจ
สิ่งเสพติดไม่เคยคิดลองดมดมสดใสได้ปัญญา
เป็นใหญ่เป็นโตโสภามีหน้ามีตาในสังคม

